

ρολογατίας ἐξηγριώθη ἐπὶ τοσοῦτον διὰ τὴν τῷ προσγινομένην ὕβριν, ὥστε ὀπλίσας τὰ πλοῖα καὶ ἂν εἶχεν, ἀπῆλθε μὲ ἐχθρικοὺς σκοποὺς ἐκπολιόρκησιν τοῦ φρουρίου ἐπὶ τῆς νήσου ὅρου· διηύθυνε δὲ τὰς πολιορκητικὰς μηχανὰς καὶ προσῆγεν αὐτὰς κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ὥστε παρ' ὀλίγον ἐκυρίευν αὐτήν.» Εὐτυχῶς ὡς διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σύρου πλοῖα τῷ συνοῦδι φιλικὰ ἐκείθεν διερχόμενα ἔλυσαν τὴν πολιορκίαν, καὶ οἱ περὶ ὄνου ἐρίζοντες Βαρθολομαῖος Γαΐζης καὶ Μάρκος Σκνοῦδος μεταβάντες Ἐβριπον συνεβιάσθησαν τῇ μεσολαβήσει τῶν ἐκτὶ κρατούντων Ἑνετῶν, μεταμελόμενοι θαίτως ὅτι ἐδαπάνησαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη ὑπὲρ ἄς 30,000 θάρακων σολδίων χάριν ἑνὸς ὄνου. Τοῦ κυρίου Βαρθολομαίου δὲν πρέπει νὰ ᾔκηθεθαίως ὁ μόνος ὄνος ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐπολέμησαν ἄνθρωποι καὶ ἐδαπανήσαν χρήματα. Πόλεμος ἐπίσης, καὶ καταστρεπτικὸς μάλιτα, ἡγήθη, κατὰ τὸ 1655, μεταξὺ Σουηδίας καὶ Πολωνίας, τὴν φορὰν ταύτην ὅμως οὐχὶ ἐνεκα ζώου, τοῦλάχιστον τετραπόδου, ἀλλὰ διότι βασιλεὺς Ἰωάννης Καξιμίρος, γράφων πρὸς τὴν περιβόητον τῆς Σουηδίας Χρηστίαν καὶ ἀπαυλῶν τοὺς τίτλους τῆς, παρέλειψεν ἕν κτ.λ. Ὁ ἀπλοῦχος Καξιμίρος εἶχε θέσει μόνον δύο ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς, οἱ δὲ Σουηδοὶ τῷ ἀφῆρπαν τὸ τρίτον διὰ τῆς λόγῃς.

ΕΡΗΝΑΙΟΣ ΑΣΠΙΟΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη.

Ἡ λέξις *διαθήκη* ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἑβραϊκὴν *berith* καὶ τὴν λατινικὴν *testamentum* ἢ ἑπώνυμία ἐν τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ διαθήκῃ δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ἐπὶ τῆς κοινῶς παραδεδεγμένης σημασίας, καθ' ἣν δηλοῖ τὴν τελευταίαν ἀνθρώπου τινὸς διάταξιν, ἐκτελεσθησομένην μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀλλὰ καθόλου ἀντὶ τῆς ἐπαγγελίας, συνθήκης, ἣν ὁ Θεὸς ἐποίησε μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς συνθήκης λαμβάνεται ἐνίοτε καὶ παρὰ τοῖς θύραθεν συγγραφεύσιν, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Ἰερώνυμος. Κατὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἔννοιαν *Διαθήκη* σημαίνει τὴν πάνδημον διακήρυξιν τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους θελήσεως περὶ τῶν δεδομένων αὐτοῖς νόμων, ἐντολῶν καὶ ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

*. Θέλεις νὰ ᾔσαι εὐτυχὴς ἐπὶ μίαν ἡμέραν; Φέρεσον νέον ἔνδυμα. — Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα; Σφάζε χοῖρον καὶ εὐχαρίστητι. — Ἐπὶ ἓνα μῆνα; Κέρδισον μίαν δίκην. — Ἐπὶ ἓν ἔτος; Νυμφεύθητι. — Καθ' ὅλον σου τὸν βίον; Ἐσο τίμιος ἄνθρωπος. (Γαλλικὴ παροιμία).

*. Ἡ καρδίκα τοῦ ἄφρονος εἶνε εἰς τὴν γλῶσσαν του, ἡ γλῶσσα τοῦ φρονίμου εἶνε εἰς τὴν καρδίαν του. (Ἀραβικὴ παροιμία).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Φρικῶδες συμβάν.

Τὸ ἐξῆς φρικῶδες συμβάν, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκω εἰς τὸν *Parasoon*, ἐγένετο εἰς ἀπόστασιν μικρὰν ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ βρίκιον *Μακδόναλδ* ἀποπλεύσας ἐκ Βοστώνης ἀπῆλτησε σχεδὶν μόλις ἐπιπλεύσας τοῦ ὕδατος, ἐφ' ἧς ἦσαν δύο ἄνθρωποι, ὧν ὁ ἕτερος ἀπεβίωσε μετὰ τινὰς ὥρας. Ὁ ἐπιζήσας διηγῆθη τὰ ἐξῆς: Ἡ σχεδία ἀπετελεῖτο ἐκ λειψάνων τοῦ ἀγγλικοῦ πλοίου *Μαρίμ*, ὅπερ ἐκ Γεωργίας ἔπλεεν εἰς Βελφῶρ μὲ πληθῆμα δεκατεσσάρων ἀνδρῶν. Εἰς τὸ πλοῖον, ἄγνωστον πῶς, ἠνεώχθη ὀπῇ, δι' ἧς εἰσώρμησε τὸ ὕδωρ καταπλημμυρῆσαν τὰ πάντα. Αἱ τροφαὶ ἀπώλοντο, ἀλλὰ τὸ πλοῖον δὲν ἐδυθίσθη, ἀλλ' ἔκλινεν εἰς τὰ πλάγια κατ' ἀρχάς, καὶ ἀφοῦ οἱ ἱστοὶ ἐθαύσθησαν ἔλαβε τὴν ὀριζοντίαν θέσιν. Οἱ δεκατέσσαρες ἄνδρες τοῦ πληρώματος εὐρέθησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος χωρὶς τροφῆς καὶ ὕδατος. Ἡ πείνα ἐθέρριζε πάντας καὶ θαυμηθὲν ἀνὰ εἰς ὑπέκυπτεν εἰς τρομερὸν θάνατον· τότε οἱ σύντροφοί του τῷ ἤνοιγον τὸν καιμὸν, ἔπινον τὸ αἷμά του καὶ διενέμενον τὴν καρδίαν καὶ τὰ μυελὰ του, ἅτινα ἔτρωγον ὡμά, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος ἔρριπτον εἰς τὴν θάλασσαν. Πρὸ τριάκοντα δύο ἡμερῶν εἶχε συμβῆ τὸ δυστύχημα καὶ ἐκ τῶν δεκαεξὶ ναυτῶν ἀπέμειναν οἱ δύο περιωθέντες ὑπὸ τοῦ *Μακδόναλδ*, τραφέντες ἐπὶ τοσάυτας ἡμέρας, διὰ τοῦ κρέατος τῶν διαδοχικῶς ἀποθανόντων συντρόφων τῶν.

Γλωσσῶν χαρακτηρισμός.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ πέμπτος, ὅστις ἦτο κάτοχος πολλῶν γλωσσῶν, ἐχαρακτήρισε τὰς κυριωτέρας εὐρωπαϊκὰς ὡς ἐξῆς: «Πρέπει νὰ ὀμιλῇ τις ἰσπανιστὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ, γαλλιστὶ μετὰ τοῦ φίλου του, ἰταλιστὶ μετὰ τῆς φίλης του, γερμανιστὶ πρὸς ἵππους καὶ ἀγγλιστὶ πρὸς πτηνὰ.» Ἐννοῶν ὅτι ἡ μὲν ἰσπανικὴ διακρίνεται διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς, ἡ γαλλικὴ διὰ τὴν σαφήναιαν, ἡ ἰταλικὴ διὰ τὴν γλυκύτητα, ἡ γερμανικὴ διὰ τὸ τραχὺ αὐτῆς καὶ ἡ ἀγγλικὴ διὰ τὸ συριστικόν. Τὴν αὐτὴν ιδέαν ἐξέφρασε μὲ μικρὰν διαφορὰν καὶ τις ἱππότης ἐκ Καστιλλίας. «Ἐν τῷ ἐπιγίῳ παραδείσῳ, ἔλεγεν οὗτος, ὁ Θεὸς ὀμιλεῖ ἰσπανιστὶ, ὁ ἄνθρωπος γαλλιστὶ, ἡ γυνὴ ἰταλιστὶ καὶ ὁ ὄφις ἀγγλιστὶ.» Ἀγνωστον ἂν ὁ αὐτοκράτωρ ἐμιμήθη τοὺς λόγους τοῦ ἰσπανοῦ ἱππότης ἢ οὗτος τοὺς τοῦ αὐτοκράτορος· τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ἀμφοτέροι ἐκ κοι-

νῆς ἠρύσθησαν αὐτοὺς πηγῆς, δημώδους τινὸς ἴσως παροιμίας.

Τοιαύτας διακρίσεις τῶν γλωσσῶν κάμνουσι καὶ οἱ Ἀσιανοί. Κατὰ τινα ἀνατολικὴν παροιμίαν, ἡ ἀραβικὴ εἶνε κατάλληλος πρὸς κοιλίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ περσικὴ πρὸς πειθὼ καὶ ἡ τουρκικὴ πρὸς ἀνάκτησιν αὐτῶν. Ὡς ἀναφέρει δέ τις ὅμοιος μῦθος, ὁ ὄφις ἐπλάνησε τὴν γυναικα δμιλῶν ἀραβιστὶ, ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐα ἐξέφραζον τὰ τρυφερά τῶν αἰσθημάτων πρὸς ἀλλήλους περσιτὶ, καὶ ὁ ἄγγελος ἐξεδίωξεν αὐτοὺς τῆς Ἐδὲμ διὰ τουρκικῶν ἀπειλῶν. Ὁ Μωάμεθ ἔγραψε μὲν ἀραβιστὶ τὸ Κοράνιον, ἔλεγεν ὅμως ὅτι ἡ ἐν τῷ Παραδείσῳ δμιλουμένη γλῶσσα εἶνε ἡ περσικὴ, ἕνεκα τῆς χάριτος καὶ τῆς γλυκύτητος αὐτῆς.

Πέπλος ἐξ εἰκοσιτεσσάρων τολουπανίων.

Τὴν ἀραχνιώδη λεπτότητα τοῦ Ἰνδικοῦ τολουπανίου ἀποδεικνύει τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον. Βασιλεύς τις τῶν Ἰνδιῶν ἐπέπληττέ ποτε τὴν θυγατέρα του, ὡς καλυπτομένην πάνυ διαφανῶς· ἐκείνη δὲ, πρὸς δικαιολογήσιν τῆς, ἐπέδειξεν αὐτῷ ὅτι ὁ πέπλος τῆς συνέκειτο ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ἄλλεπαλλήλων τολουπανίων!!

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Περὶ χρήσεως τοῦ πάγου.

Ὁ πάγος ἕνεκα τῶν φυσικῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων κατήντησεν ἐν μεγίστῃ χρήσει οὐχὶ μόνον ἐν τοῖς εὐκράτοις κλίμασιν ὡς εὐάρεστον, ἐν καιρῷ θέρους μάλιστα, τοῦ ὕδατος, διαφόρων ποτῶν καὶ ἄλλων παρασκευασμάτων, διορθωτικὸν τῆς θερμοκρασίας καὶ συστατικὸν, ἀλλὰ συνάμα ἐν ἅπασι τοῖς κλίμασι καὶ οἰκιστοῖς τοῦ ἔτους ὥρα ὡς μέσον θεραπευτικὸν πολλάκις ἀνυσιμῶτατον κατὰ πολλῶν νοσημάτων. Ἐν Ἑλλάδι δὲ ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ χρῆσις αὐτοῦ καὶ ὡς θρεπτικοῦ καὶ ὡς θεραπευτικοῦ μέσου πολλαπλασιάζεται, δύναται τις δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν Ἀθήναις κατέστη ἤδη κοινὴ. Ἐπειδὴ ὅμως περὶ αὐτοῦ ὡς θρεπτικοῦ μέσου πολλάκις σφαλερὰς γνώμης ἀκούει τις παρὰ τῷ λαῷ, καλὸν εἶναι οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἑστίας, ὧν οἱ πλεῖστοι βεβαίως εἶναι παροφάγοι ἢ παρωτοφάγοι, νὰ ἔχωσι δι' αὐτῆς ὀδηγίας τινὰς, ὅπως ἀποφεύγωσι συνεπειὰς ἐπηρεαζούσας τὴν πορείαν τῆς ὑγιεινῆς τοῦ σώματος τῶν καταστάσεως.

Χρῆσιν πάγου ὀρμεμφύτως οὕτως εἰπεῖν καὶ πάνυ καταλλήλως ἐπιθυμεῖ νὰ κάμῃ ὁ ἄνθρωπος ὁπόταν ἡ θερμοκρασία εἴτε τῆς ἀτμοσφαιρᾶς, ὡς ἐν θέρει καὶ ἐν αἰθούσῃ κεκλεισμένη καὶ θερμῇ, ἦναι ὑψηλῇ, εἴτε ἡ τοῦ σώματος, ἕνεκα βιαιῶν κινήσεων, δρόμου μακροῦ ἢ καὶ νόσου τινὸς φλογιστικῆς, ἔχῃ ὑπερβῇ τὰ φυσιολογικὰ ὅρια. Εἰς ἀμφοτέρως λοιπὸν τὰς περιπτώσεις

ταύτας ἐπιθυμῶν τις νὰ κάμῃ χρῆσιν πάγου ἡ τῶν δι' αὐτοῦ παραγομένων, πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῷ ὁργανισμῷ εἰσάγει οὐσίαν ἧς ἡ θερμοκρασία εὐρίσκεται ἐν ἀντιθέτῳ κατωτέρῳ μοίρᾳ πρὸς ἐκείνην τοῦ σώματος καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, διότι τούτων μὲν ἡ φυσιολογικὴ θερμοκρασία κατὰ μέσον ἔρρειναι μετὰξὺ 36,° ὅ καὶ 37,° τοῦ 100 βάρθμου θερμομέτρου, τοῦ δὲ πάγου ὡς γνωστὸν καὶ τῶν δι' αὐτοῦ παρασκευαζομένων οὐδέποτε ἡ θερμοκρασία δυνατόν νὰ ἦναι ὑψηλότερα τοῦ 0 4^ο τοῦ αὐτοῦ θερμομέτρου. Πρέπει λοιπὸν 1ον ὁ στόμαχος οὐδέποτε νὰ ἦναι κενός, καὶ διὰ τοῦτο καλλίστη θέλει εἶσθαι ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις παγωτοπωλείοις τῆς μετὰ τῶν παγωτῶν χρήσεως διπύρων ἢ καὶ ἄλλων ὁμοίων ζυμαρικῶν, ὁπόταν ἐξ ἀνάγκης γεύηται τις ἐξ αὐτῶν κενὸν ὄντος τοῦ στομάχου δι' ἄλλων σιτίων. 2ον Ἐν ἀφθόνῳ ἐπιδρώσει τοῦ σώματος πρέπει νὰ παρέρχηται χρονικόν τι διάστημα κατ' ἐλάχιστον 3'-40' ὥρας, ἀναλόγως τῆς ἰσχυρᾶς ἢ ἀσθενοῦς σωματικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου· καὶ τέλος 3ον ἡ εἰσαγωγὴ πρέπει νὰ γίνηται ἐν μικρᾷ ποσότητι καὶ κατὰ διαλείμματα χρονικὰ σχετικὰ μὲ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν στόματι καὶ μέχρι τοῦ στομάχου πρώτης ψυχρᾶς ἐντυπώσεως.—Τοὺς κανόνας τούτους πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν οὐχὶ μόνον οἱ ἀσθενοῦς ἰδιοσυγκρασίας ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰσχυρωτάτης, διότι οὗτοι μὲν ἐξ ἀλλοίως ταύτης τῆς χρήσεως τοῦ πάγου εὐκολώτερον δυνατόν νὰ πάθωσι τὸν στόμαχον καὶ ἐν γένει τὸν πεπτικὸν σωλῆνα, ἐκεῖνοι δὲ ὑπόκεινται ἐμμέσως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς παθήσεις τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, ἐν ᾧ ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν δὲν ὑστεροῦνται ἐνίοτε τῆς προσβολῆς ὑπὸ νοσημάτων τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Δὲν καταλογίζομεν δὲ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς αἱ ἐνδιαφερόμεναι γυναῖκες ὀφείλουσι νὰ ζητῶσιν ἐκαστοτε τὴν συμβουλὴν τοῦ οἰκιακοῦ αὐτῶν ἱατροῦ.

Περὶ δὲ τῆς συνήθειας τῆς διὰ πάγου χρήσεως τῶν οἰνοπνευματικῶν ποτῶν σημειοῦμεν ὅτι ἰσχύουσι μὲν οἱ ἀνωτέρω κανόνες, ἐν μεγάλῃ ὅμως ποσότητι αὐτῶν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ τούτων ἐπιρροὴ ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ. Ἀβλαβὴς δὲ καὶ μετὰ συνήθειαν καλλίστη εἶναι ἡ χρῆσις μετὰ τῶν παγωτῶν σταγόνων τινῶν ρουμίου, καθ' ὅτι δι' αὐτοῦ ἐλαττοῦται ἡ ἐν τῷ στόματι καὶ μέχρι τοῦ στομάχου λίαν ψυχρὰ ἐντύπωσις καὶ συνάμα διότι κατ' ὀλίγον ὁ πάγος διὰ τῆς χημικῆς ἐπιδράσεως τοῦ ρουμίου ἀπόλλυσι μέρος τῶν φυσικῶν αὐτοῦ ιδιοτήτων.

Μετὰξὺ τοῦ φυσικοῦ πάγου καὶ τοῦ διὰ διαφόρων μεθόδων κατασκευαζομένου τεχνητοῦ ὡς θρεπτικοῦ μέσου, οὐδεμίαν σχεδὸν διαφορὰ ὑπάρχει.

B.